

VĚTRNÍK

XLIV. ročník

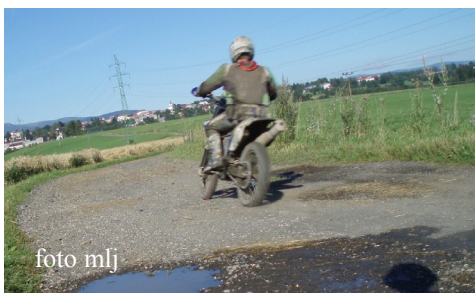

foto mlj

foto Veronika Havelková

Vysoké z rozhledny

Září - říjen 2011

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Svoz nebezpečného odpadu

13. října 2011

Sklenařice 15:00,

Vysoké 15:20,

Tříč 15:50,

Stará Ves 16:10,

Helkovice 16:30

Hlavní body ze zápisu z 8. zasedání městského zastupitelstva dne 29. září

Prezentaci Svazku měst a obcí Krkonoše provedla ředitelka Kamila Hlinková. Zaměření na cestovní ruch, prezentaci obcí na Internetu, spolupráci s Polskem a Německem, snahu o získání nových investorů v regionu.

Směna bytu v domě města č. 165 a v ÚCHR a PCH mezi MUDr. Holohlavskou a zdravotní sestrou Kurfirťovou.

Odsouhlasení smlouvy o poskytnutí podpory ze SFŽP na akci Snížení energetické náročnosti objektu ÚCHR a PCH.

Řešení pozemků v majetku města v katastru Helkovice – zveřejnění odprodeje. Jedná se především o pozemky lesní a těžko přístupné. Dlouhé diskuse o cenách těchto a jiných pozem-

ků např. 4 m² za odprodej pozemku města v Helkovicích panu Nejedlovi, který si tam postavil část garáže, za 300 Kč/m². Dále pozemek ve Staré Vsi, který chce odkoupit paní Schulzová i se smrkou zasazenými její rodinou za 60 Kč/m². Dohady o cenách. Problematika pozemků pro ČEZ Distribuce – řešení vypracoval Ing. Bartoš. Odhlasován návrh odprodeje za 1000 Kč/m².

Zamítnutí žádosti o dodatečné zařazení změny územního plánu žadatele M. Kotouna a pozemky ve Tříči.

Odsouhlasení žádosti R. Nesvadby o pronájem zahrádky.

Problematika pozemků neplatně odprodáných městem (Havlovi, Musilová, Večerník) vyžaduje po mnoha bezvýsledných jednáních řešení, kterého se ujme místostarostka Strnádková a K. Bárta. Ke spolupráci se přihlásil i Bc. Nechanický.

Schválen **výsledek auditu** o hospodaření ÚCHR a PCH.

Zpráva finančního výboru – usnesení: vypracovat plnění rozpočtu paní účetní, provést fyzickou inventuru majetku organizačních složek města do 31. 12. – zajistí tajemník MěÚ.

Zpráva kontrolního výboru – návrhy: pan tajemník předloží návrh na počet zaměstnanců města, určuje zastupitelstvo, končí pan Slavík (údržba města a zeleně); problematika zadávání veřejných zakázek v městských lesích – pan starosta navrhne pracovníka a podmínky ke kontrole hospodaření pana Čecha zde – vypracovat směrnici k zadávání zakázek (místostarostka, KV, FV); problematika pozemních komunikací – pověření pana tajemníka

vypracovat harmonogram oprav městských komunikací, pasport místních komunikací a plán zimní údržby.

Problém **vlastnictví sbírek** Vlastivědného muzea by měl být vyřešen do konce roku (FV, místostarostka).

Nové členky **dozorčí rady** ÚCHR a PCH budou Mgr. Strnádková a Ing. Zelinková.

Odsouhlasení **nákupu** na leasing ze svých prostředků **automobilu** Renault Kangoo v ÚCHR a PCH.

Hospodaření ÚCHR a PCH za 1. pololetí 2011.

Výkaz plnění rozpočtu města a zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření města v letech 2006-2009.

Problematika nového **územního plánu** města Vysoké nad Jizerou. Firma DHV CR, s. r. o. Praha, která zpracovává změnu č. 2 ÚPD města, nabízí zpracování nové ÚPD za cenu 750000 Kč. Řešení - Ing. Zelinková, Bc. Nechanický a Ing. Bartoš.

Problematika **terénní pečovatelské služby** – dlouhá diskuse. Návrh L. Strnádkové, aby město Vysoké nad Jizerou zřídilo TPS mandátní smlouvou s OSVČ na místě prvním, a pokud nebude tato možnost, zřídít TPS jako organizační složku města.

Město poskytne **finanční příspěvek** paní J. Černé na provoz TPS pro rok 2011 ve výši 44000 Kč.

Informace pana starosty. Problematika **směny pozemků** mezi městem Vysoké nad Jizerou a LČR. Jedná se o pozemky pod ČS Farský potok a pozemky v lokalitě Nístějka. Směna byla odsouhlasena ZM. Na problematice se pracuje. Došlo ke změně výměr.

Diskuse. Kritika z řad několika obča-

nů k průběhu zasedání, připravenosti zastupitelů, nejasnosti projednávaných problémů, návratu přípravných zasedání, informovanosti veřejnosti.

Celý šestnáctistránkový zápis I. Havelkové a Ing. Štěpánka si můžete přečíst na webu nebo vyvěšený na úředních deskách města.

I.Ř.

Hovory s panem starostou

Byla dokončena **komunikace** ve Skleňaricích.

Připravuje se další **z dotací** – zateplení, výměna oken a topení v MŠ.

Dokončuje se **zateplení** nemocnice, zbývá fasáda. S firmou provádějící práce je spokojenost, nenastaly žádné problémy.

V parku jsou pozastavené práce vzhledem k nějaké chybě ve výběrovém řízení. V další fázi se budou porážet napadené a rozlámané nebezpečné stromy a vysazovat nové. Měly by být odstraněny i ty nepůvodní nehezké tůje. Hromady větví se budou likvidovat štěpkováním a odvážet k prodeji.

Ve Tříčici probíhá **výměna** starého elektrického **vedení** – sloupů a na některých úsecích se ukládají kabely do země.

Na parkovišti na náměstí pod Moravou stojí nová **stříška**, kde by měla být umístěna vybraná mapa – akce ještě není ukončena. Jinde nebylo vhodné místo.

K cyklotrasám byla přislíbena dotace na **odpočívadlo** (přístřešek, stůl a stojan na kola), které by bylo zabudováno na cyklotrase pro cyklisty. Zatím není určeno umístění.

Na několika místech ve Vysokém začaly **práce na kanalizaci**. Na čističce ve Staré Vsi se betonuje, probíhají zemní práce a vyměňuje se vnitřní zařízení. *I.Ř.*

CÍRKVE

Římskokatolická

Orel

Orel, věrný své více než stoleté tradici, se věnuje katolické tělovýchovné, kulturní a jiné zájmové činnosti a pořádá tak pro své členy soutěže ve sportovních disciplínách, akce kulturní a letní tábory se zaměřením spíše na tělovýchovu ke zdraví než k trvalé invaliditě. Pobočný spolek Jednota Československého Orla Vysoké nad Jiz. byl schválen výnosem z 9. srpna 1932 okresním úřadem v Jilemnici a byl zapsán do spolkového rejstříku pod běžným číslem 713. V letech 1932, 1933, 1934, 1937 a 1938 se jeho představenstvo sestávalo ze starosty Václava Forbelského, jednatele Josefa Grossmana a pokladníka Františka Janouška (Státní oblastní archiv v Litoměřicích; Státní okresní archiv Semily, fond Okresní úřad Jilemnice, kniha 54). Orelská jednota ve Vysokém nad Jizerou byla i dle mapky Brynychovy župy Československého Orla z roku 1934 údajně zařazena v rámci novopackého okrsku a po Bratrouchovu byla v Brynychově župě tenkrát druhou nejsevernější jednotou. Jednota byla opět nově oficiálně zřízena ve Vysokém nad Jizerou 19. prosince 2004, ovšem její členové Jan a Tomáš Preisslerovi, Lukáš Nováček a Michal Pánek již 17. ledna 2004 v Jablonci nad Nisou vybojovali druhé místo v sálové kopané. Sídlo jednoty Vysoké nad Jizerou (registrační číslo v rejstříku Orla: 21008), která patřila k župě svaté Zdislavy, zahrnující území Libereckého kraje, se nalézalo na vysoké římskokatolické faře (Vysoké nad Jizerou čp. 7). V roce 2007jevila vysoká jednota Orla zájem o stolní tenis a fotbal. Před zánikem měla vysoká jednota Orla uváděno přibližně devět členů s představenstvem zvoleným 30. prosince 2009 a složeným ze starosty Adama Bartoně, místostarostky Ilony Vránové a sekretářky Magdaleny Bartoňové. V době nové existence vysoká jednota Orla tvořila, nakonec jako čtvrtá nejsevernější, v rámci svatozdislavské župy jednu z osmi jednot, ale méně než dvě procenta, ba snad i než jedno procento, členů. Vysoká jednota Orla byla zrušena rozhodnutím členské schůze ve středu 21. září 2011.

Podle informací Víta Jůzy mlj

ZDRAVOTNICTVÍ

Kapka naděje pomáhá léčit děti

Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysokém nad Jizerou je spe-

cializovaná nemocnice, kde většinu nemocných tvoří pacienti s poraněnou nebo jinak poškozenou rukou.

Vzhledem k tomu, že ruka je jedním z nejdůležitějších orgánů člověka, je obnova funkce ruky významná nejen pro postiženého pacienta, ale i pro společnost jako celek.

Velkou část operativy v naší nemocnici tvoří ošetřování poškozené dětské ruky. Děti mají jemné a drobné kosti, proto je třeba při operacích používat naprosto jiné instrumentarium než pro dospělé pacienty. Před lety jsme zakoupili vícefunkční přístroj od firmy Synthes. Jedná se pohonnou jednotku a přídatné nástroje, kdy můžeme vytvořit drobné pilky, vrtačku s možností automatického posunu nebo jemnou frézku. Díky tomuto nástroji lze zásah do dětského skeletu výrazně zpřesnit. Kvalitní nástroje zároveň šetří živou kostní tkáň, proto se rány lépe hojí. Musíme si také uvědomit drobnost dětských tkání, dvouleté dítě například vždy operujeme pod zvětšením s pomocí mikroskopu.

Všechny přístroje mají ale svoji životnost. Naše instrumentářky se o drahé vybavení sálů pečlivě starají, přesto při sebelepší péči nástroje jednou doslouží.

Naše nemocnice nedostává na provoz žádné dotace, musíme si na nové nákupy dlouho šetřit. A v této chvíli nám kromě pilky a vrtačky dosloužil i pojízdný rentgenový přístroj, na jehož nákup intenzivně stíráme a kterému bychom dali v nákupech přednost. V nelehké situaci jsme hledali další cesty a s velkým potěšením

jsme využili pomoci Nadačního fondu Kapka naděje. Nadaci zastupuje prezidentka nadačního fondu paní Vendula Auš Svobodová a paní ředitelka Elen Švarcová. Nadační fond Kapka naděje byl založen s cílem trvale a kontinuálně podporovat transplantační centrum a hematologické oddělení na II. dětské klinice FN Motol. Fond Kapka naděje se časem profiloval jako transparentní a důvěryhodná charitativní organizace. Začaly přicházet požadavky z regionálních nemocnic a od roku 2002 Kapka naděje začala podporovat dětská oddělení nemocnic po celé České republice.

V letošním roce nadační fond pomohl i nám, zhodnotil přínos přístroje pro nemocné a poraněné děti a zakoupil nám vrtačku pro operace drobných dětských kostí Electric Pen Drive včetně příslušenství. Sestavu, která má opět funkci vrtačky, pilky a frézky, nám dodala opět firma Synthes, s.r.o., ve sídlem v Praze 5. Přístroj v ceně 411 tis. Kč jsme převzali od zástupce firmy pana Martina Šmídka dne 24. 8. 2011. Na fotografii je předání přístroje od pana Šmídka paní primářce MUDr. Aleně Schmoranzové.

Chtěli bychom touto cestou jménem nemocných dětí, jejich rodičů i jménem všech pracovníků našeho ústavu poděkovat všem, kteří se na nákupu přístroje podíleli. Jsme rádi, že budeme moci s přístrojem díky Nadačnímu fondu Kapka naděje dětem pomáhat a zlepšovat jim kvalitu života.

*Primář MUDr. Alena Schmoranzová
Ing. Marcela Škodová*

Povídání s MUDr. Milanem Prokopem

Při příležitosti ukončení jeho dlouholeté (42 leté) zubařské činnosti ve Vysokém jsem požádala o rozhovor a položili jsme (s Michalem Jaklem) několik informačních otázek při krátkém posezení v knihovně.

Jste přímo odněkud?

Jsem rodák z Prahy.

Kde jste absolvoval studia?

Gymnasium v Doksech, kde v té době pracovala maminka, a tady jsme se také seznámili s manželkou Pavlou (osobnost všem známá jako nezapomenutelná učitelka zdejší základní školy – red. pozn.). Původně jsem chtěl dělat psychiatrii, ale byl jsem přefazen na stomatologii, kterou jsem studoval v Praze.

A vaše první působiště?

Tři roky práce Dolním Bousově. Kvůli průduškám starší dcery Míši, které byly tehdy čtyři roky, jsme museli změnit nadmořskou výšku a na inzerát jsem se dostal v roce 1969 do Vysokého. Tehdy jsme netušili, že už tady zůstaneme.

Po kom jste nastupoval?

Po panu Maturovi tady zastupovali ještě dva dentisté a pak už já.

Kde jste ordinoval?

Na stávajícím zdravotním středisku, trochu jsme se v rámci budovy stěhovali. Dva tři roky jsme měli také ordinaci v nemocnici, kde bylo pěkně v blízkosti parku a byl tam klid. Ale málo místa. Pak už jsme zůstali na zrekonstruovaném středisku.

Odkud byli pacienti?

Tehdy fungoval obvodní systém, obvod byl určený od Sklenařic po Roprachtice. Zajíždělo se vypomáhat do okolí, např. do Jilemnice, kde jsme měli i pohotovostní služby.

Kolik pacientů jste měl?

Kolem osmnácti až devatenácti set lidí.

Jací jsou vysočtí pacienti?

Jako všude jinde, i když pravda trochu „sví“.

Zeptám se na vaše sestry.

První byla místní paní Maturová, pak J. Řehořková, Jiřina Smetanová, dlouho paní Křapková z Jesenného, Jiřka Preisslerová a poslední Lenka Vránová od Jablonečku. Pár měsíců u mě kdysi pobyl i zdravotní bratr, se kterým bylo veselo.

Kdy jste šel do soukromého podnikání?

V roce 1992, kdy se rozpadal OÚNZ, pod kterým jsem do té doby pracoval. A dům jsme s dr. Pohankovou zprivatizovali v roce 1995. Nechtělo se nám, ale nebyla jiná možnost. Je to víc starostí, když nejste zaměstnanec. Změna nastala i v pohotovostech. Nyní každý slouží ve své ordinaci a lékaři se střídají.

A co pacienti?

Začali se míchat, někteří lidé odešli jinam, jiní přišli, ze Zlaté Olešnice, z Plavů... Počet zůstal zhruba stejný.

Jaké plomby se tady používaly?

Spíš levnější, vzhledem k finančním možnostem pacientů.

Co obnáší soukromá zubařina?

Svobodu, ale přibýlo víc papírování. Stát nařídí kontrolu a vy všechno zaplatíte. Všechno si člověk musí obstarat a zařídit sám. Podmínky se ale zlepšily. Po roce 1992 jsem si objednal, co jsem chtěl. Byl to velký skok, byl k dispozici kvalitní zahraniční materiál. Škoda jen, že už děti nechodí na preventivní kontroly s celými třídami. Bylo to pro nás náročné, ale pro děti dobré. Nejsme vychováni k tomu, abychom se sami starali o své zdraví, nemáme za sebe odpovědnost. A to se projevuje i v zanedbávání zubní prevence a horším chrupu u mladých.

Máte nějakou veselou historku?

Ani moc ne, ale jednu bych mohl vzpomenout. Jedna paní polkla pryskvřičnou korunku. Musela čekat na příležitost a hledat jaksí ve stolici. Když jí našla, vyvařila ji a rozvařila na placku, takže jí nebyla k ničemu. Čili všechna práce marná.

Mohli bychom se zmínit o vašich dcerách a vnučkách?

Obě vystudovaly a vlastně se vrátily do Prahy. Pracují v redakcích časopisů pro ženy. Míša ve Vlastě, kde jsem občas radil čtenářkám, a Dáda je šéfredaktorka Story. A obě bydlí v blízkosti Prahy. Míšiny dcery studují, ku podivu jedna vnučka matematiku a druhá chemii.

Čím jste se ve Vysokém zabýval nebo bavil?

Hrával jsem volejbal a s dětmi se jezdilo na sjezdových lyžích i po závodech a v rámci toho se chodilo v létě na brigády. Lyžování nám zůstalo.

Jak to bude s ordinací?

V lednu by se mělo začít ordinovat, jsem v kontaktu s kolegou stomatologem. Nevyzvednuté karty pacientů jsou uloženy zatím na Krajském úřadě v Liberci v oddělení zdravotnictví. Podrobné informace najdete na dveřích střediska.

A co dál plánujete vy?

Zatím moc neplánuju, budu se starat o dům a zahradu, a víc jezdit na kole. Jezdíme rádi, hlavně v Jižních Čechách po rovinkách.

A zubařinu pověsíte na hřebík?

Nebudu se bránit, pokud bude některý kolega potřebovat výpomoc. Řemeslo není zlé, ale ty věci okolo příliš zatěžují.

Je zubařů málo?

Jak kde. U nás je víc míst, kde je zubařů nedostatek. S největším množstvím zubařů jsem se setkal v jedné maďarské vesnici. Byly to lázně blízko Bratislavy a Vídně. Zubařů tam bylo na dvě stě.

Asi rádi cestujete?

Velmi rádi a teď na to bude čas.

Máte oblíbená místa?

Řecké ostrovy, ale i u nás je co objevovat...

Srdečně děkuji, za všechny vděčné pacienty i za laskavou péči o náš chrup, a přeji mnoho radosti, životního elánu, zdraví a šťastných cest.

I.Ř.

ŠKOLNÍ OKÉNKO

ZŠ

Zahájení nového školního roku

Školní rok 2011/2012 začal ve čtvrtek 1. září. Z plánovaných patnácti prvňáčků nastoupilo do školy jen třináct, všech žáků školy je 126. Konečně se zastavil každoroční úbytek žáků a jejich počet vzrostl, i když jen o jednoho žáka.

Během prázdnin došlo ke změně v učitelském sboru. Paní učitelka Jana Hájková pracuje jako ředitelka semilského muzea a místo ní nastoupila do 5. třídy paní učitelka Lenka Farská z Roztok. Problémy spojené s mateřskou dovolenou nám pomáhá řešit paní učitelka Halířová, která vyučuje český jazyk v 6. třídě.

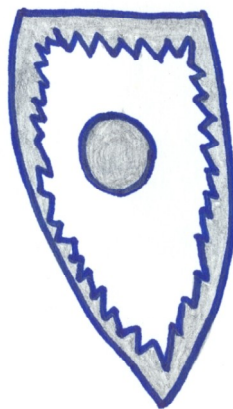
Škola se zapojila do projektu EU – peníze školám, který je součástí OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost (oblast podpory: Zlepšení podmínek pro vzdělávání na základních školách). V rámci tohoto projektu jsme vybavili 3 třídy interaktivními tabulemi, částečně jsme obměnili vybavení počítačové učebny, nechali jsme zavést internet i do druhého patra budovy a zakoupili jsme několik školních notebooků pro přípravu vyučujících.

Toto byla první – přípravná fáze projektu. Další nás čeká v následujících dvou letech, kdy bude docházet ke zkvalitňování výuky individualizací (732 odučených hodin), dalším vzděláváním učitelů a tvorbou digitálních učebních materiálů, které budou učitelé vytvářet a kterých musíme za školu odevzdat sto osmdesát.

V tomto školním roce nás čeká hodně práce. Přeji všem zaměstnancům školy mnoho dobrých nápadů a pracovního elánu, žákům hodně úspěchů a rodičům hodně trpělivosti a radosti ze svých dětí.

Mgr. Drahoslava Nýdrlová

V sokolovně shlédly a vyslechly děti ZŠ 14. září skupinu dvou herců nazvanou **Perštejni**. Tématem byl Řím a gladiátoři. Vybrali 27 dětí a vytvo-

řili z nich bojový útvar – štít „želvu“ a živý žebřík. Jeden herec se postupně převlékal za vladaře a předvedeny byly i gladiátorské souboje.

Zpráva pro Větrník z ISS Vysoké nad Jizerou

Konec školního roku 2010/2011 a začátek nového školního roku 2011/2012.

Závěr školního roku, prakticky celé měsíce květen a červen, probíhal v duchu dvou významných událostí. Ta první byla celostátní soutěž Automechanik Junior 2011.

Druhou „akcí“ byly státní maturity, které se konaly touto formou poprvé. V podstatě začaly již koncem měsíce dubna a končily 20. června předáním maturitních vysvědčení, tentokrát slavnostně v divadle Krakonoš. A jak tyto maturity, kritizované nejen širokou veřejností, ale taky námi hlavně pro jejich finanční a časovou náročnost, dopadly v naší ISS? Rozhodně se nemáme za co stydět. Velmi mile nás překvapily studijní obory Autotronik, a to jak čtyřleté, tak dvouleté studium, kde žáků, kteří tuto zkoušku nezvládli napoprvé, bylo minimum. Totéž platí i tradičně u Obchodní akademie. Trochu nám kazí průměr dálkaři, mezi nimiž neprospívajících bylo o něco více. Je ale třeba vzít na vědomí, že příprava k nové maturitě dálkovou formou je velmi náročná.

Ani prázdniny nebyly letos určeny pouze pro odpočinek zaměstnanců. Rada Libereckého kraje schválila přesun odloučeného pracoviště Harrachov do Vysokého, a tak se celé prázdniny stěhovalo, převáželo a připravovalo, aby 1. 9. mohli všichni žáci z Harrachova pokračovat ve studiu ve Vysokém. Přecházeli nejen žáci, ale i

někteří pedagogové a mnohé změny se zdály skoro neřešitelné.

Za velkého úsilí některých zaměstnanců do Vysokého nastoupilo 1. září 437 žáků denního studia a 53 žáků dálkového studia, z toho do prvních ročníků 144 žáků, z nich je 32 „dálkařů“. Největší zájem byl o učební obor Mechanik opravář motorových vozidel, kdy do prvních ročníků nastoupilo celkem 43 žáků, což je nejvíce v historii školy. Žákům z 9. tříd jsme poprvé nabídli i zaměření na jednostopá motorová vozidla. Tradiční zájem byl o studijní obor Autotronik, celkem nám do prvních ročníků čtyřletého a dvouletého zkráceného studia nastoupilo 53 žáků. Standardní byl i zájem o Autolakýrníka, rovněž byla otevřena jedna skupina, naopak již druhým rokem se nám nepodařilo otevřít obor Karosář, což je velká škoda, protože máme velmi dobré personální i materiální vybavení pro tento obor.

Do budoucna nás bohužel čeká útlum ekonomických oborů Obchodní akademie a Podnikání.

Tyto obory budou nahrazeny nástavbovým studiem Logistické a finanční služby.

Ohlédnutí za odborným výcvikem v ISS Vysoké nad Jizerou v minulém školním roce

V minulém školním roce prošel odborný výcvik hned několika zatěžkávacími zkouškami, které byly nad rámec praktického vyučování.

První zkouškou byla příprava našeho studenta Antonína Dufka na 1. ročník celostátního finále AUTOTRONIK JUNIOR 2011, které se konalo v únoru v Praze. Soutěžilo se přede-

vším v oblasti autoelektroniky a diagnostiky motorových vozidel. V konkurenci čtrnácti nejlepších studentů z celé ČR obsadil Tonda pěkné druhé místo.

Druhou zatěžkávací zkouškou bylo nejen pro odborný výcvik, ale i pro celou naši školu pořadatelství prestižního a velice sledovaného již 17. ročníku celostátního finále soutěže AUTOMECHANIK JUNIOR 2011.

Na soutěž do naší školy se sjelo z celé České republiky celkem 28 nejlepších krajských finalistů. Soutěž se skládala z části poznávací, teoretické a části praktické, ve které jsme pro soutěžící připravili některé „špeky“ např. jízda zručnosti autem s pravostranným řízením. Nejvíce bodů však soutěžící ztráceli na opravě motocyklu. Motocykl jsme do soutěže zařadili záměrně, protože jsme pouze dvě školy v celé České republice, které vyučují obory zaměřené na motocykly, sněžné skútry a čtyřkolky.

V celé soutěži nasbíral nejvyšší počet bodů soutěžící ze školy v Ústí nad Orlicí. Dík patří i divadelnímu souboru Krakonoš, který nám propůjčil prostory divadla, kde proběhlo za doprovodu známého moderátora Standy Berkovce důstojné vyhlášení výsledků soutěže. Ceny soutěžícím předávali např. náměstek hejtmana LB kraje Bc. Radek Cikl, zástupce MŠMT a prezident SAČRu Ing. Lhoták.

Poslední zkouškou bylo co nejlépe připravit našeho žáka Ladislava Bukovinského na celostátní finále odborné soutěže AUTOLAKÝRNÍK JUNIOR, které se odehrávalo ve dnech 5. – 6. května 2011 v SŠAI Praha. Lád'a vy-

bojoval vynikající 2. místo a tím si zajistil účast v mezinárodní soutěži „ČESKO – SLOVENSKÝ“ AUTOLAKÝRNÍK JUNIOR 2011. Toto klání se odehrávalo v Brně v době výstavy AUTOSALÓN BRNO 2011. Po tvrdém tři dny trvajícím „boji“ se Ladislav Bukovinský stal zcela zaslouženě prvním vítězem této mezinárodní soutěže.

Domov mládeže Integrované střední školy Vysoké nad Jizerou v tomto školním roce poskytuje ubytování 125 žákům. Tím je kapacita dvou budov v areálu školy zcela naplněna. Pro žáky jsou zajištěny podmínky pro studium a smysluplné využívání volného času v zájmových kroužcích. O organizaci a chod domova mládeže se stará 5 vychovatelů.

Věřme jen, že se vyrovnáme se současnou populační krizí, která zasáhla střední školství a učebny, dílny i domovy mládeže i v budoucnu budou naplněny, neboť nelze opomenout, že škola v současné době zaměstnává více než 75 lidí.

Čím více dětí, tím více problémů, ale také i mnoho pozitivního pro Vysoké. Proto bychom si přáli, aby těch problémů bylo co nejméně, a pokud se nějaké vyskytnou, budeme se snažit o nápravu.

Tímto děkujeme všem občanům za spolupráci a přejeme všem úspěšný školní rok 2011/2012.

Mgr. Pavel Vaněk

Hledám nájem bytu

1+KK nebo 1+1

ve Vysokém nad Jizerou

tel.: 605 571 707

Z KULTURY

Z muzea

(Ne)badání v badatelně

Na konci první srpnové dekády se začalo bát ve zcela jiné podobě. Oba-

vy z plísně, která byla cítit z podlahy, se potvrdily. Bylo třeba urychleně jednat. Nejprve bylo třeba zabezpečit dostatek prostoru pro věci z badatelný. Kam s nimi? Trochu místa poskytlo podkroví a nábytek pohltila, zdálo se již zcela přeplněná, knihovna. Počítač se nově usídlil na dlouhém stole v pracovně.

Byl nejprve odstraněn svrchní koberec, který zasahoval až po okraje nepodsklepené místnosti s klenutým stropem. Skrýval koláče černé a jiných plísní a vyrovnávací noviny Rudé právo a Pochodeň, které datovaly položení tohoto koberce do poloviny 80. let minulého století. Následně byl odstraněn další koberec a linoleum

pokrývající pouze prostředek místnosti. Pod nimi datce dalšího Rudého práva a Rozvoje ze začátku roku 1983 ukazovaly dobu, kdy bylo založeno na rozvoj plísňových hub této skupiny v muzeu. Z hygienických důvodů nebyl prováděn ani rozbor.

Stáčení koberců, trhání lina a následné balení do folií nebylo nijak příjemné. Letitý prach a spóry plísní poletovaly vzduchem a zasahovaly naše dýchací orgány. Ty však měly dostat zabrat ještě mnohem důkladněji. Na odkrytou podlahu jsme použili savo proti plísním. To byl zážitek! Rázem jsme byli jako psanci. Do pracovny jsme chodili jen při prodeji vstupenek návštěvníkům, kteří se, při pohledu na naše zarudlé oči, chovali tiše a pokorně.

Dřevěná byť vrzající podlaha byla po odstranění plísní vcelku zachovalá, i

když místy trouchnivější. Vše bylo provedeno svépomocí muzejních zaměstnanců. Následně po poradě s pro-

fesionálním „krysařem“ jsme se vrátili do badatelný po řádném odvětrání, ale stále to není nic moc. Nyní pátráme ve vrstvách maleb. Špachtlí jsme se již dopracovali k modré válečkové barvě a zazděným dveřím. Budeme pokračovat na staré, širokými prkny pobité podlaze. Už se těšíme, jak zaklekne a budeme drhnout a drhnout. To ale až o některé listopadové sobotě.

Chystá se vymalování s pomocí zaměstnanců městského úřadu a odborné ošetření podlahy proti návratu plísni. Až se to podaří, bude badatelna znovu zpřístupněna.

V. B. a mlj

František Vodseďálek a Mojžíš v Brně

Městské divadlo Brno, Činoherní scéna, ve své 67. sezoně jako první inscenaci uvádí Lidovou hru o starozákonním proroku napsanou L. P. 1811 Františkem Vodseďálkem ze Staré Vsi v režii Hany Burešové. Premiéra Mojžíše s hudbou Petra Skoumala byla 10. a 11. září 2011. Při této příležitosti byla vydaná brožurka s textem hry, kapitolami o starém divadle od J. Kopeckého a inscenacích v profesionálních divadlech, o F. Vodseďálkovi a divadlu ve Staré Vsi, herci Vojtěchu Ronovi, vytváření inscenace Mojžíše v Brně; to vše doplněné spoustou barevných i černobílých fotografií také ze Staré Vsi, kde roli průvodce a poskytovatele cenných informací ochotně sehrál M. Jakl. Brožurka je k nahlédnutí i v knihovně. Muzeum ji obdrželo darem.

I.Ř.

Novinky v knihovně

Romantika

J. Plaidy: Královny pošetilosti, Královna z Provence

C. Coulter: Píseň válečnicka

J. McNaught: Dvojitá láska

J. Blake: Mistrova pocta

M. Cameron: Půlnoc ve městě

B. Cartland: Květy vášně

R. Maxwell: Panna (královna Alžběta)

M. Barrett: Utajené touhy

F. Michaels: Důvěrné tajnosti

M. Hunter: Hříšník

E. Hoyt: Havraní princ

M. Levy: A co když je to pravda?

Detektivky

A. Granger: Svíčka za mrtvého

J. Hitt: Umění vraždy

N. Roberts: Červená lilie

Humor

S. Clarke: Tak pravil hlemýžď

Thriller

K. McClure: Neviditelný nepřítel

Pro děti

P. Braunová: Ema a kouzelná kniha Šmoulové (Film. příběh)

Před KDP

Na práci při předprodeji vstupenek na 42. přehlídku se v informačním středisku podíleli Veronika a Iva Havelkovi, Vojta Regál a vyzkoušely si ji také Ivanka Marková, Eliška Bočová a Štěpánka Skalská. Všem a hlavně Veronice dík.

Na městském úřadě se letos opět budou vítat soubory a při tomto ceremoniálu by se měli vystřídat všichni zastupitelé.

Na půdičce divadla bude vystavovat dlouholetý fotograf přehlídky Ivo Mičkal. Ve vstupní hale městského

úřadu si můžete prohlédnout panely letošních her a souborů a v divadle nositele Zlatých Tylů.

Jako každoročně rozhlasový reportér Ponomarev natočil v knihovně krátkou reportáž k programu přehlídky.

Nejžádanější představení: Mam'zelle Nitouche a Prach a broky.

I.Ř.

Kulturní komise

Brožura o Vysokém – 2. pozměněné a aktualizované vydání opět v 1000 kusech se povedlo jako loňské téměř rozebrané vydání a přišlo z tiskárny právě čerstvé tři týdny před KDP.

Na Vysokém okruhu byly umístěny zbývající informační tabule. Sloupky a

podložky byly vyrobeny na tříčské pile. Přidělané a zasazené na místě jsou zásluhou Milana Junka a Martina Nesvadby, kterým místa upevnění určil Ondra Hájek. Do Jilmu si odvezli a tam zasadili dva sloupky s podkladovou tabulí sami místní. Dvě cedule jsou na Nístějce, jedna nad Hradskem k Vysokému (buky), jedna upozorňuje mezi Nístějkou a Dykovkou na nivy a pohaniště. A tři jsou teď na Jilmu. Tím

je celý mlýnský okruh dokončen, i když Dykova skála by si asi zasloužila také stejné a obsáhlejší označení. Kovové cedule jsou prací (jako prvních 8 cedulí) jilemnické Gentiany a přišrouboval je svorně Ondra s Honzou Vaverkou st.

I.Ř.

Postřehy před oponou i za ní

Když se blíží divadelní přehlídky, tak vzpomínám na to, jak se hrálo před více než padesáti lety v každé vesnici. Naši rodiče a prarodiče hráli do třicátých let minulého století jen v přírodě, ve světnicích i stodolách. My to známe jenom z vyprávění.

Pro nás už byl dům kultury tříčská sokolovna, v které naše generace měla svoje divadelní začátky. Někteří hráli „dav a lid (křoví)“ a někteří i menší role. Nám bylo kolem 15 let i méně a tak v nás byla taková zvědavost i o zážitky vedlejší. Těmi byla i dírka v oponě, kterou jsme se dívali do hlediště.

Těsně před oponou v hledišti byla hudba složená z několika muzikantů,

Peldramové asi 1950. Zleva: M. Škoda, B. Kučera, O. Bartoň, F. Fišera, Č. Slavík, Z. Kobr a vpředu: J. Marek, O. Bartoň ml., H. Nosálová a Jára Chmelík

*Večer operních a operetních melodií 1954
Zleva: J. Nesvadbová-Řehořková,
učitel Skalský, J. Nigrin, I. Šaldová-Kučerová,
J. Kučera-Káca,
v popředí: Z. Nosálová, L. Nosálová-Jungová,
Z. Kobr a M. Novotný*

často od Vojtěšic až po Starou Ves. Ta hrála před představením i o přestávkách. Byla i součástí operet, které se také hrály. Přestávky nebyly tak krátké jako dnes, zhasnou světla, vymění se stůl za pařez a je z pokoje les. To byla fuška. Složitě kulisy, les byl plný stromů, náves, světnice se vším všudy. Nebyla žádná umělá hudba z reproduktorů, při které s vámi často „sápne“, když spustí.

Hlediště bylo vždy plně obsazené. Při pohledu do něj byl k nepřehlédnutí pan farář Skácel s bílou šálou přes klopy. Vpravo na přístavku seděl Pepa Čermák v hasičské uniformě, ve které byl fešák. Na galerce byla šatna, tu měla na starost domovnice Božena, a za ní přišla Fanča, a ty hlídaly jak šatnu, tak cvrkot v hledišti. Kdo kdy přišel a s kým a kdo jako vždy poz-

dě, aby měly co vyprávět až půjdou pro korále nebo s kuželem (návštěva s domácí prací).

Před představením jsme se také museli podrobit líčení. Bylo to také jiné než dnes. Líčila nás paní Vrabcová a její manžel. Nejdříve byla natřená tělovka a pak se začal jako nový obličej, černé obočí, zvýrazněné oči, červené tváře a pusa. Muži měli pleše, přičesy nebo knír, že jsme se jeden druhému často smáli.

Na takové převážně zemědělské vesnici bylo hodně ochotníků, herců i zpěváků. Většinou již nejsou mezi námi, ale patří jim velký dík.

Dovolím si několik připomenout: pan Oldřich Bartoň – noblesní postava s příjemným hlasem, Miloslav Škoda – šarantní milovník, Míla a Josef Housovi, – zpěváci a herci, Jaroslav Marek – zpěvák a herec tělem i duší,

*Na letním bytě 1974
Zleva: H. Škrabáková-Brožová, J. Stehlik,
P. Grosman, Jiří Chmelík, O. Bartoň, Z. Skrbek,
M. Novotný
sedící: K. Vrána, B. Kučerová, M. Kučerová, K. a S.
Hubačikovy a Z. Nosálová-Fučíková
vpředu režisér Petr Nosál*

Božena Kučerová, František Fišera, Čestmír Slavík – komik, který uměl rozesmát, jen vstoupil na jeviště, Zdena Nosálová, Mařenka Doubková, Marie i Josef Hejralovi, Josef Kučera, Mirka Kučerová, Josef Nigrin, Zdeněk Kobr, Irena Šaldová a další.

Divadla se nacvičovala, až se skončilo na polích a na Vánoce se hrálo. Proto byla velice důležitá nápovědní budka. Byli herci, kteří uměli roli perfektně, ale pořád stejní, a kteří „tahali z boudy“. Byly to někdy situace, až se to odměňovalo potleskem.

Divadelních her bylo bezpočet, sotva to zjistíme. Pro nás byla jedna z prvních her „Peldramové“. Zapsala se tím, že se hrálo v roce 1953, kdy byla vyhlášena měnová reforma. Právě ten den se jelo hrát do Plavů a tak nebyl lepší nápad, než zastavit se ve Vysokém v hospodě (vše bylo hlídané), nakoupit alkohol a po představení zapít ten černý den. Na to se dlouho vzpomínalo.

Dále můžeme vzpomenout na Divou Báru, Sládky, Po našem, Na letním bytě, Chytráka nad chytráky, Na tý louce zelený, Večer operních a operetních melodií. Jako poslední se hráli r. 1975 „Sousedí“.

Nad tím vším vládla přísná ruka režiséra, herce, dirigenta v jedné osobě, laskavého a usměvavého pana Petra Nosála. Jeho pravá ruka byla jeho manželka Zdeňka, která vše doladovála. Měl k tomu na starost kostýmy, povolení, obsazení, hudbu, zpěvy, i peníze. U všech zúčastněných byl pan Nosál veliká autorita. Po něm to už nikdo nepřevzal a nastoupila televize a hospody.

Autorka článku s Pepou Kučerou

Někteří Tříčáci hrají ve Vysokém dodnes, ale na ty a na všechny žijící bude třeba vzpomínat někdo jiný.

Vzpomínala Lída Grosmanová, fotky zapůjčila a našeptávala děvčata od Nosálů

Domáci šití

V domě č. 191 ve Farského ulici naproti Albíně bydlí noví majitelé. Paní **Svetlana Špidlen** pochází z Ruska nedaleko od Moskvy (Ivanovo – bývalé středisko textilního průmyslu) a žije v Čechách už 11 let. Ve Vysokém provozuje zakázkové krejčovství, otevřené v sobotu od 12 do 16 hodin. Dohoda je možná i po telefonu č. 733177572. Provádí veškerou opravu a šití oděvů i domácích bytových doplňků (záclony, polštáře...) kromě matrací – ty ne.

Hasiči v Příbyslavi

Naši hasiči absolvovali výlet až do daleké Příbyslavi, kde navštívili PY-ROCAR 2011. Což je výstava hasičské techniky z celé ČR. K vidění bylo mnoho stánků týkajících se požární

ochrany, simulovaný tvrdý náraz z 30 km na nulu, simulace obrácení auta na střechu, ve kterém jsem seděl. Zážitek bych v reálu nechtěl prožít. Vyhlídkové lety nad celou výstavou umístěnou na letišti. Ukázky z techniky. Na jakém principu funguje hasičská technika, kde zasahuje a podobně. Pro laiky. Ukázka leteckého hašemi – shoz vody z letadla zvaného čmelák. Cca 333 přihlášených hasičských vozidel. I veteráni, staré stříkačky a tak. Devět členů SDH se zúčastnilo. Dozvěděli jsme se i nové věci. Našli jsme tam na vozidle skoro na chlup stejný znak jako má Vysoké. Jednalo se o město Bystré. *(Leží na srdci Vysočiny, skoro ve stejné nadmořské výšce jako Vysoké. Lovce ve znaku zápasí s medvědem. Podle jedné z pověstí ho v lítém boji skolil oštěpem. Pozn. red.)*

Vyprávěl Karel Bárta ml.

16. září měli hasiči **cvičení v tunelu** na Hradsku. 11 jednotek (z toho tři profesionální) zachraňovalo lidi z hořícího vlaku ve zříceném silně zakouřeném tunelu. Při omezeném provozu způsobila překvapení další jednotka z Jilemnice, která jela vyprošťovat zřícené automobily v Rokytnici.

VÍTE, ŽE...

Nová **Rebelka** už je zase **mimo** provoz.

V Roprachticích mají **veselé** barevné autobusové **zastávky**.

Starý **most** na Mýtě na Harrachovsku byl **uzavřen**, čímž byla přerušena

modře značená turistická cesta údolím Jizery směrem k Pasekám pro ty, kteří hodlají jít po Planýrce.

Další **trhy** ve Vysokém 20. září byly velmi **slabě** navštíveny trhovci i kupujícími. Trhovců jezdí čím dál méně, neboť mají malé tržby a vzhledem k nájmu se jim, ani nájemci, prý nevyplatí k nám na trhy jezdit.

Prošlé akce

SDH Vysoké pořádal 6. srpna poutní zábavu při hudbě Konverze Bandu.

Fire in The Hell v „Kulturním domě“ ve Třiči 12. – 13. srpna.

Na malém sále divadla Slávka Hubačiková v pásmu krkonošských poudaček 11. a 18. srpna „podávala“ Létu s Krakonošem.

Mini cirkus Pavlína s vulgárním klau-nem Sambem se představil 13. srpna.

Prázdninovou diskotéku restaurace Crazy 20. srpna „kočičoval“ DJ Martin Saska.

TJ Vysoké pořádala 10. ročník tenisového turnaje

„Vysocký open“ v jed-notlivcích a čtyřhrách ve dnech 20. – 21. srpna. Konverze Band hrál v „kulturáku“ na zábavě v Helkovicích 27. srpna.

Na Kolínském posvícení pořádaném TJ Roprachtice U Tichánků 26. a 27. srpna hrály Kytary.

Tekkirk & Krakenphonic Jungle (DNB) Breakz – Roprachtice/Vysoké nad Jizerou 26. – 28. srpna.

V areálu Větrov 17. září proběhlo rozloučení s létem ve společnosti dobrého jídla a pití.

Mam'zelle Nitouche byla sehrána 27. září v Krakonoši, kde natáčela Česká televize. Natáčelo se i v muzeu. Vysocké divadlo se objeví na obrazovce ČT2 v cyklu Toulky za uměním (o divadelních oponách) v neděli 6. listopadu. v 19.15. Ve středu od 14 hodin a v pátek od 19.45 bude vysílána 1. a 2. repríza.

Všichni dobří rodáci

na pouťi

O LÉTÁNÍ

s Martinem Petruškou podruhé

Jak jsme již minule psali, v letadle jsem měl motor Walter M 202 ze zkušební série. Bylo to sice přijatelné z hlediska finančních nákladů, ale mnozí mí kamarádi, kteří se mnou létali, vám potvrdí, že nocovat na Jestřábí a nebo na poli za Novou Pa-

kou jenom proto, že se motor rozhodl, že dnes už se točit nebude, není to pravé ořechové. Pánové inženýři z letecké fabriky jezdili na opravy – spíš úpravy a ladili. Jenom mně již docházela nějak odvaha, ono to nouzové přistání také nemusí vyjít. To jste potom rádi, že přežijete o letadle radši ani nemluvím. A tak jsem si jednoho večera uvědomil, že mi ušetřené finance nebudou nic platné, když budu mít zuby přes sebe a v nose hlínu. Proto jsem se rozhodl pořídit do letadla motor takový, jaký si zaslouží a kterému lze trochu důvěřovat. Moje volba padla na Rotax 582 rakouské výroby. Měl jsem s ním zkušenosti a na letadle

s tímto motorem jsem dělal i pilotní zkoušky. Tulák, tak se moje letadlo jmenuje, s tímto motorem létá dodnes. Musím se pochlubit a to to nechci zakřiknout, bez jediného nouzového přistání. Asi si je všechny vybral s tím starým motorem.

Ale létání to nejsou jen nouzová přistání a napnuté nervy, ale zažijete přitom mnoho veselých příhod. Budu vám za všechny vyprávět jednu přesto, že se neodehrála s mým letadlem.

Je to deset let co jednou v pátek zazvonil telefon a kolega sháněl cvoka ochotného přelétnout s ním letadlo z Jičína do Olomouce.

V Olomouci čekal kupující a letadlo mělo prokázat kvality tím, že doletí. Nemusel mě moc přemlouvat a po ránu jsme se sešli v Jičíně, kde jsme poprvé uviděli ten „skvost“. (Mrcha to byla a jako mrcha se také chovalo, jinak se to nedá popsat). Upozornili nás, že motorový větroň je vyzkoušený a nemáme čekat nic špatného, ale jedno kolečko nám nebude brzdit. Provedli jsme nezbytné přípravy k letu, a že tedy poletíme. Ne a ne – po dvaceti minutách zbytečných pokusů nastartovat motor nám již bylo jasné, že na letadle budou i jiné závady. „Letecký“ motor Trabant se ale po 25 minutách přemlouvání nechal přesvědčit a na-

skočil. To však nás již od západu dohnala fronta a začalo pršet. Poměrně mě překvapilo, že kolega nechce přerušit start, což jsem ale chápal vzhledem k tomu, že vrtule se už točila. Když jsem mu zdůraznil, že hrdinů jsou plné hřbitovy, vylezli jsme a v letištní kavárně v klidu čekali, až se

fronta přežene. Po 30 minutách jsme si pokus o start zopakovali. Motor na podruhé chytil hned, věděli jsme teď jak na něj. Při pojiždění na start jsme zjistili, že nebrzdí ani druhé kolečko a éro si jelo, kam chtělo. Už nás to ani nepřekvapilo. Rozumné by bylo přerušit start a do takového stroje již nikdy nesesdnout. Ale znáte to, mužská ješitnost, nepřiznat za žádných okolností strach (co jsem to za chlapa) atd., nás donutila ke startu. (Obrovská chyba – proto se piloti zabíjejí.) Jičínské letiště je obrovské, a tak jsme byli schopni odstartovat i bez brzd, kterými se tento typ letadla řídil. Hurá, jsme ve vzduchu. Z každého startu mám vždy

upřímnou radost. Průměrnou rychlostí 90 km/hod. jsme si to šinuli směr Olomouc. Pohybovali jsme se ve výšce 300 – 400 m nad terénem, výše jsme nemohli – tam byla oblačnost. Opět jsme zažívali ten úžasný pocit svobody a fantastického krásna, který nám naše nádherná země poskytuje. Jak už to tak bývá, nádherné pocity musí něco zkazit. Tento typ letadla má motor na pilonu nad křídlem a já jsem seděl přímo pod ním. Nemohl jsem tedy neslyšet zvláštní zvuky, o kterých kolega tvrdil, že to je v normě. Asi byl hluchý. Po jeden a půl hodinovém letu se najednou ticho rozhostilo kabinou. Motor se rozhodl, že už dál nepoletí.

Nadešel okamžik pravdy. Buď přistánete v terénu a zachráníte sebe i letadlo, nebo to rozštípeme, případně se přizabijeme. Vše jsem nechal na zkušenějším kolegovi – ostatně na můj dotaz jak mu mohu pomoci, mi odsekl, skrč nohy! Vše šlo ráz na ráz, není

čas na spekulace, za pár vteřin jsme stáli celí nezranění i s letadlem v lánu obilí. Všiml si nás první místní jezdecký, přijel ve stodvacítce, neskutečně nám vynadal a než jsme se zmožili na odpověď, skočil do auta a opět odjel. Vůbec ho nezajímalo, že jsme rádi, že jsme přežili. A my jsme zase nevěděli, kde jsme. Naštěstí byl první den prázdnin a na správné vesnické kluky, které zajímá, co se kde děje, jsme nemuseli dlouho čekat. Přistáli jsme asi 100 m od silnice. Letadlo jsme s jejich pomocí dostali ke krajnici. Po dlouhých dohadách a diskuzích (vždyť jde o obrovský risk) mě kolega přesvědčil, že jediné řešení je odstartovat ze silnice.

On bude pilotovat a já budu držet křídlo, aby letadlo mělo směr (nejdou nám brzdy). Kluci nám ochotně pomohli, patníky byly rychle uklizeny a provoz zastavili velice snadno. Vždyť startovat letadlo s létajícími blázný na silnici

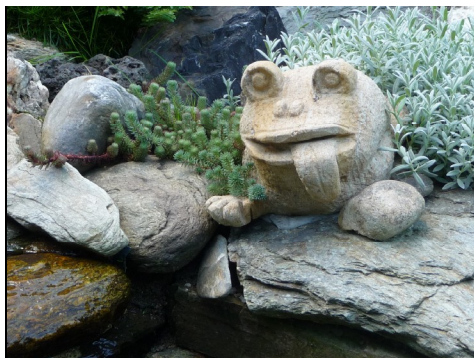
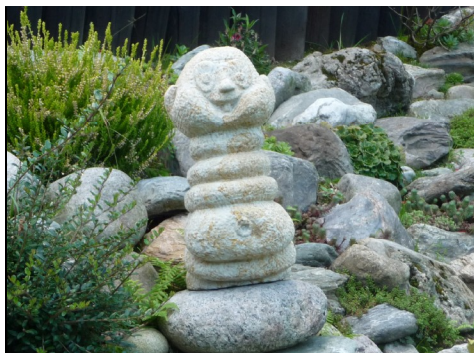
ci hned tak někdo nevidí. Start to rozhodně nebyl jednoduchý, právě kolečko jelo téměř pangejtem, když se letadlo mírně nadzvedlo a dalo si říct k přeletu na místní polní letiště. Tam jsme posbírali zbytky naší otřesené odvahy, vlezli opět do letadla a přele-

těli na letiště v Ústí nad Orlicí. Místní páni piloti (pro ně jsme vždycky blázní, kteří létají na kusu hadru), když viděli naše éro, ochotně nám darovali kávu a občerstvení za to, že jsme jim vyprávěli svůj příběh. Cítili jsme se jako opravdoví hrdinové. Po krátké přestávce jsme již bez dalších příhod pokračovali v letu až do Olomouce. Zde na nás několik hodin čekal netrpělivý zákazník. Těžko ho přesvědčovat o kvalitě letadla, na kterém jsme přilétli. Bylo celé zmazané z pole, na kterém jsme přistáli, a to se nedá zamaskovat. Mimochodem, já měl triko a bílé šortky a nohy co z nich koukaly měly barvu vlčích máků – neskutečně celé ošlehané od obilí, štípalo to jako sviňa. Kdo to zná, ví, o čem mluvím. Nouzové přistání se nedalo zapřít i kdybychom chtěli. Ale koupě už nebyla naše starost. My jsme za sebou měli obrovský zážitek, vše dobře dopadlo a tak jsme po cestě zpátky mohli spřádat plány na další lety.

Mám mnoho zážitků z létání. Například nad Krkonošemi, nad Českým rájem, nad naším městem. Teprve nad vlastním bydlištěm si uvědomíte jak úžasné a krásné je létání. Ale to se nedá líčit, to se prostě musí zažít. Těžko se popisuje radost, dobrá nálada, euforie z letu atd. Přijďte to s námi zažít, jste zvaní, nikdy jsme nikoho nevyhodili. Jsme parta lidí stejně postižených, dávajících tomu krásnému koničku maximum. Vydrži ti, co létají pro radost – srdíčkem, pro pocit svobody. Víte létání se vám dokáže i odměnit. A to nejen úžasnými nepopsatelnými zážitky, ale i tím, že pokud máte starosti, v letadle je necháte na zemi.

Naše létání je jiné než sportovní. Je svobodné a volnější. Téměř každý, kdo jednou letěl, chce přijít létat znovu.

Létání to je prostě nepopsatelná nádhra a euforie.

Vysocké detaily

Z HISTORIE

Paměti zájezdního hostince

6. pokračování

Živo bývalo v naší hospodě také tehdy, když k nám zavítali mládenci a jiní hosté. Bývalo to po divadelních představeních, obzvláště když ve Vysokém nad Jizerou předváděli čilí ochotníci spolku „Krackonoš“ výpravné divadelní hry „Cesta kolem světa“,

„Orfeus v podsvětí“ a jiné. Tu nestačovala pro hosty šenkovna. Usadili se i v kuchyni a to všude, kde se nechalo sedět. Sedali i na kotel u kamen a tak nebylo divu,

že některý host povyvrátil zazděný kotel a vymáčkkl kachle z kamen. Ještě že druhý dědeček (z matčiny strany) byl vyučený kamnářem. Tak jsme si nemusili zpívat: „Pec nám spadla, pec nám spadla, kdopak nám ji postaví, starý pecák není doma a mladý to neumí“.

Jako každý kraj a každá hospoda má typické figurky, měla jich hospoda „ve Dvorku“ celou řadu. Některé z nich předvedu. Mezi ně třeba počítati již jmenovaného strýce Jáchyma Chlebnu, muže to menší suché postavy, který když byl obsloužil hostům koně, zasedl na své místo stranou v šenkovně. Strýc Chlebna byl dobrý zpěvák a na přání hostů (zejména, když

jej pohostili) rád zazpíval. Pamatuji si některé z tehdejších písniček, z nichž některé se už nezpívají a domnívám se, že se už nedochovaly.

Byly to např.: „Jen do toho, jen do toho, ať se pingl hází atd.“, „ve Skleňarčích pan řídící potkal pěknou dívčici a ta měla jen jednu suknicí atd.“, „Santa Lucia“, „Hřbitove, hřbitove, zahrádka zelená, do tebe padají nejdražší semena, padají, padají, ale

nevycházejí, snad je ti hrobaři hluboko sázejí.“ (Je to známá píseň špaňalského původu „Colomba“.)

Ve zpěvu mu pomáhal mnohdy častý náš host, rázovitý, kulhající sedlák p. Slavík ze samoty „u Pece“ (obec Stanov), který pokud

jde o zpěv, byl hoden svého jména. Když strýc Chlebna a p. Slavík dali si dueto, tu se chvěla hospoda v základech a okna se trásla. Povel ke zpěvu dal obyčejně p. Slavík se slovy: „Tak, Jáchyme, dej si nalíti jednu a pak si jednu píseň zazpíváme.“ Strýc Chlebna dostal tedy jednu (čistá voda to nebyla) a pak to začalo. Strejci o 50 let omládlí, když si společně zazpívali kromě jmenovaných písni píseň pro milence „Prstýnek darovalo mně děvčátko spanilé a já ji zase růži dal na důkaz lásky své....“ Tuto píseň zpívali někdy za doprovodu pianoautomatu.

Z duetka bývalo tercetko, když do hospody přišel p. Jáchym Ďoubalík. Býval denním hostem a nebude si tam

na věčnosti snad na mě stěžovat, že to na něho prozrazuji. Pan Jáchym Ďoubalík byl starý vojenský vysloužilce, člověk vysoké a pěkné postavy, s pěkným plnovousem. Zdá se mně, že jeho podobu zvěčnil také mistr Jaroslav Skrbek a vystavoval před mnoha lety ve výkladu bývalého Patočkova papírnictví a byl to otec nebožtíka p. tajemníka Ďoubalíka a p. učitele Ďoubalíka. Pan Jáchym Ďoubalík sloužil asi 10 let v rakouské armádě, pobyl v „Main-

zu“! A v bitvě u Hradce Králové byl raněn do hlavy. O vojenských zážitcích bavíval se rád s p. Josefem Chlebnou, mistrem klempířským, jinak bratrem Jáchyma Chlebný, rovněž vojenským vysloužilcem. Kromě zmíněných písní, kdy vypomáhal strýci Jách. Chlebnovi a p. Slavíkovi, zpíval p. Ďoubalík rád koledy, písně kostelní a tříkrálové. Tyto písně zpíval sám, jen při některých koledách měl pomocníka ve strýci Jách. Chlebnovi.

Kronika města

Březen 1935

Ski klub uspořádal 3. 3. závody Jizerské župy o putovní pohár mistra Josefa Bíma. Dobil ho náš Arnošt

Hartig před mistrem Ant. Bartoněm. Po celý den sněžilo a silně se ochladilo. Večer se konal ples hudebníků v rámci 40 letého trvání hudebního sboru v divadle Krakonoš.

Mládenecká jednota Svornost uspořádala pátého tradiční maškarní průvod na ukončení masopustu s hudbou. Náměstí i ulice byly zvědavci velmi oživeny. Velmi početně bylo zastoupeno okolí. Masopustní zábava byla večer v Krakonoši. Počasí krásné jako vloni, ovšem chladněji.

K 85. narozeninám T. G. Masaryka se konala slavnostní schůze městského zastupitelstva, veřejné budovy ozdobeny vlajkami, vyučování ve škole ukončeno o 10. hodině, dopoledne menší oslava v sokolovně. Prezidentovi byl odeslán pozdravný telegram. Tělovýchovná jednota uspořádala oslavu za účasti všech spolků a zastoupených úřadů. Oslava měla krásný průběh a byla velmi početně navštívena.

V závodě o Pohár kongresového můstku 10. 3. v Harrachově zvítězili vesměs naši hoši. Bartoň (nejdelší skok 68 m), Hartig a Chlum.

Krásné počasí, slunečno, sníh rychle ubývá.

Ve městě 13. přenocovala 4. rota pěšího pluku číslo 22 z Jičína. V počtu 438 mužů a 17 důstojníků, 10 rotm. a 52 koní.

V zemské škole hospodářské neopatrností žáků shořelo 200 m filmové grotesky k promítání v biografu. Škoda 3000 Kč.

Mistr Bartoň hájí naše barvy na závodech v Jugoslávii.

Obcí prochází 19. 3. cestovatel kolem

světa Frant. Žák.

Ustavující schůze Okresního sboru osvětového 23. 3. a valná hromada Okresní záložny hospodářské a schůze republik. strany.

Spolek Krakonoš hraje 24. operetu Maryna ze mlýna při pěkné návštěvě.

Odvody branců jsou konány 28. a 29. 3. V noci napadl sníh. Klidný průběh. Za Vysoké se dostavilo k odvodům 15 branců. Odvedeno 7.

Dne 29. března rozpoutala se nad zdejšími krajemi sněhová vichřice, která měla za následek přerušení elektrického proudu na několik hodin. Velké závěje na silnicích, auta zůstala do druhého dne stát v dolinách. Místy napadalo až přes půl metru sněhu.

I.Ř.

Bramborové ohýnky – Jak jsme pekli brambory

Sluníčko zachází za hory
pasáci pečou brambory...

Pasáci jsme nebyli, ale brambory v ohničku jsme pekli. Stačilo jenom vědět, na kterém brambořišti právě sklidili a po odpoledním vyučování, ano, to jsme se učili i odpoledne, hodit domů tašku, nazout gumáky a hurá na pole.

První prací bylo nasbírat co nejvíce bramborových natí a suché trávy, vyhloubit mělký dolík a v něm rozdělat oheň.

Oheň hořel, začalo hledání zapomenutých brambor. Vyorávaly se pluhem nebo čertem a tak se stalo, že třeba na začátku brázdy zůstal zapomenutý keřík. To pak byl úlovek.

Brambory jsme spočítali, abychom věděli, kolik se jich hází do popela a

také, aby se spravedlivě rozdělily.

Popela muselo být dost, aby se mohly házet hodně hluboko, to už oheň nehořel, jen se tak malinko přikrmoval, aby popel nevychládal.

Ted' už jen čekat, až budou brambory pečené. Když jsme je vyhrabávali, začalo se už pomalu stmívat. Brambory lupaly, i sůl občas někdo přinesl, ale i bez ní chutnaly znamenitě.

Domů jsme se vraceli kolikrát už za tmy, špinaví, utrmácení a čekala nás mamčiná lamentace, jak to vypadáme. To jsme pak byli celý večer vzorné děti a stejně malí pokrytci, protože jsme usínali s myšlenkou, které brambořiště je na řadě příště.

Anna Čerovská

Rodinné informace o autorce

Paní Čerovská se za svobodna jmenovala Anna Bartoníčková (nar. 17. 12. 1926), měla ještě starší bratry Josefa (nar. 24. 9. 1922 – 2. 5. 1938) a Bohumila (nar. 2. 10. 1925 – 29. 6. 1988), velkého sportovce lyžaře, který potom žil s rodinou v Rokytnici nad Jizerou a stál u vzniku lyžařského areálu tamtéž. Vyrůstala v sokolovně, kde její tatínek Josef a maminka Kateřina měli malý byt a správcovali tam. Maminčina babička se jmenovala také Anna Bartoníčková, roz. Kramářová (1858 – 1942) a dědeček Josef Bartoníčka (1866 – 1949), ten byl švec a také jatkový a měli byt na jatkách.

V hlavní roli pět krav

Kameraman a režisér Martin Duba natáčí v Roprachticích prostý emoční nabitý film. Projekt je náročný kvůli práci se zvířaty. Scénář pod názvem **Bella Mia** napsal Marek

Epstein. Útěk stáda krav na svobodu v čele s Bellou je začátkem drsného příběhu o lidech. Příběhu farmáře v podání Petra Formana, jeho rodiny a lidí ze vsi. Film se odehrává ve čtyřech ročních obdobích. Premiéra má být na podzim roku 2012. Námětem byl skutečný případ zaběhnutých krav a touha po svobodě. M. Duba, který nasnímal v Roprachticích i Zapomenuté světlo, o natáčení mluvil v Dobrém ránu 8. září na ČT 1.

I.Ř.

INFORMACE PRO RODIČE ŽÁKŮ 9.TŘÍD ZŠ

Ve dnech 13. října a 14. října 2011 se v prostorách Národního domu v Trutnově uskuteční prezentační akce středních škol pod názvem PRO FUTURO – VÝSTAVA STŘEDNÍCH ŠKOL REGIONU KRKONOŠE. Záštitu nad přehlídkou přijali pan Bc. Lubomír Franc, hejtman Královéhradeckého kraje, pan PhDr. Bc. Jiří Nosek, radní Kraje s gescí za oblast školství a kultury a pan Mgr. Ivan Adamec, starosta Města Trutnova. Akce se koná s finanční podporou Kraje.

Na výstavu je přihlášeno více než 30 vystavovatelů a dohodou se základními školami bude organizována doprava žáků 9. tříd z regionu. Partnery akce jsou Krajská hospodářská komora Královéhradeckého kraje – Jednatelství Náchod, OZP Hradec Králové, Svazek měst a obcí Krkonoše a Svazek obcí Východní Krkonoše, Jiráskova chata KČT Dobrošov a Střední škola propagační tvorby a polygrafie Velké Poříčí. Generálním sponzorem je Česká spořitelna OP Hradec

Králové. Cílem akce je poskytnout žákům 9. tříd a jejich rodičům informace o nabídce oborové struktury všech typů středních škol.

Výstava je otevřena rodičům a veřejnosti ve čtvrtek 13. října od 13 do 17 hodin, v pátek 14. října 2011 od 8 do 17 hodin. Vstup na přehlídku je bezplatný!

*Vladimír Štěpánek
za pořadatele
bon miroir spol.s r.o.
Hronov*

ROZHOVORY

Na slovíčko s ALEŠEM HEJRALEM, účastníkem misí KFOR

Jak ses dostal k vojákům?

Byla to vlastně náhoda. Během studia jsem našel inzerát ve vojenském magazínu. Jeden vojenský útvar hledal člověka, který umí fotografovat a točit na kameru. Odpověděl jsem a velitel mě po prvním pohovoru přijal. Podmínkou bylo jezdit na mise. Protože jsem nebyl proti, odcházel jsem s tím, že mám práci.

Kdy a čím to začalo?

Útvar 103. středisko CIMIC-PSYOPS plní práci civilně vojenské spolupráce a – psychologických operací. Hned po měsíci jsem u něj začal s rychlou přípravou do Kosova na svou první misi. Po nepokojích v Kosovu r. 2004, byla vytvořena skupina lidí, která měla za úkol monitorovat nálady obyvatelstva, aby se už střety neopakovaly. Tato skupina dostala název Styčný monitorovací tým (anglická zkratka je LMT). Členy tohoto týmu byli příslušníci našeho útvaru, v roce 2005 včetně

mne. Tým jezdil do oblasti na 6 měsíců.

V čem spočívá jeho funkce?

Monitoruje nálady. Baví se s místními obyvateli, samosprávou, policií, účastní se bezpečnostních konferencí. Poznátky předává formou hlášení na nadřízený stupeň, aby byl informován o tom, co se v oblasti děje.

Co tě čekalo po návratu?

Dva roky v Lipníku nad Bečvou, kde jsem se připravoval na další misi. Byly to zahraniční cvičení, školení, kurzy. CIMIC byl založen v r. 2001, letos má 10 let. Každého čtvrt roku probíhají cvičení po republice, cvičení ostatních jednotek, které připravujeme na mise. Jako kameramana mě určili mentorovat (poučovat) spolu s velitelem střediska kurz pozorovatelů OSN. Tento kurz vedou Britové. Od nás si vyžádali, abychom je připravili na komunikaci s médii. Jezdíme tedy každý rok na týden – velitel provádí teoretickou část a já praktickou; připravuji pozorovatele, nutím je dělat rozhovory, vystupuji jako novinář, a

poté využívám pořízený materiál k rozboru jejich reakcí. Vysvětluji jim tak, co dělali dobře a co špatně. Jezdí se také na prezentace armády.

A další mise?

To byla mise v Afganistánu, kde jsem byl specialista CIMIC v 1. PRT (provinčním rekonstrukčním týmu). Hlavním úkolem bylo navázat civilní a vojenskou spolupráci s místními představiteli. Součástí byli i civilní zaměstnanci MZV. CIMIC je skupina

vojáků, kteří vědí jak přistupovat k místním obyvatelům a tak zároveň mentorujeme kolegy, kteří jsou součástí každé patroly, jak se chovat a zlepšovat tím názor obyvatel na vojáky. Je to i prevence – předcházíme možným útokům. V Afganistánu se jednalo opět o půlroční misi. To bylo v roce 2008.

Znova doma?

To samé co předtím. A také jsem pomáhal dokumentovat pro generální štáb vojenskou přehlídku v Praze k 90. výročí republiky 28. října.

Bylo i nějaké zajímavé zahraniční cvičení?

V Norsku jsem se účastnil mezinárodního cvičení NATO. Byl jsem tam jako specialista PSYOPS.

Přineslo mi to zkušenosti spolupráce na mezinárodní úrovni.

Jak to bylo s návratem do Kosova?

Po misi se zůstává 18 měsíců doma, následuje odpočinek a příprava na další misi. Letos jsem vyhovoval a 7. března

jsem odjel na tu samou pozici podruhé do Kosova jako náhradník – jako zástupce velitele čtyřčlenného týmu. Zároveň se již začalo s předáváním tohoto úkolu Maďarům. Jezdili jsme po oblasti a seznamovali je s naší prací a se situací, i sociálními problémy. Navštívili jsme všechny vesnice a jejich starosty. Něco přes 70 vesnic. Na konci června bylo předání ukončeno a Maďaři budou pokračovat v naší práci. Češi tuto činnost ukončili. Několik

foto PeHe

5. srpna 2011 byly uděleny medaile ministra obrany za službu v zahraničí

vojáků má za úkol zrušit základnu, v průběhu října se bude předávat pomyslný klíč od zelené louky místní samosprávě. Skončí nejdelší mise v historii.

Jak vás přijímá obyvatelstvo v oblastech misí?

Naše armáda je díky naší mentalitě přijímána velice dobře a i historicky jsme známi po světě. V Kosovu si nás považují, že jsme se bez boje rozdělili se Slováky. Sympatizují s námi, vědí, že jim rozumíme. V Afganistánu se k nám chovali přátelsky, protože si naše osudy spojovali se svými díky Rusům. Obdivovali, že jsme je dokázali vyhostit opět bez boje.

Na co se chystáš teď?

V práci na cvičení, ale to až po dovolené. V nejbližší době (rozhovor probíhal 22. června) s rodiči do Francie měřit závody a v srpnu na Jiráskův divadelní Hronov, pak se těším mezi techniky Krakonošova divadelního podzimu doma ve Vysokém.

I.Ř.

O Kosovu a Afganistánu, obyvatelích a životě si budeme povídat příště včetně závěrečného vyznání.

Foto ze 4 denního **cyklistického zájezdu** konaného 13. – 16. 7. 11 na Jižní Moravu. Počet účastníků 18, – 1. letecké muzeum Kunovice, 2. Bařův kanál, 3. vinné sklepy Petrov u Strážnice, 4. před vinným sklepem ve Vracově. Za krásného počasí jsme si užívali nádherného kraje, vína a meruňek.

Josef Jirouš

Okolo Petruškových vrchů

První zářijovou sobotu uspořádal ČESKÝ Ski klub Vysoké nad Jizerou již 42. ročník závodu v přespolním běhu. Náš závod zahajuje podzimní sezónu přespolních běhů a navíc byl tento závod zařazen do poháru Libereckého kraje v přespolních bězích – Salomon Cross Cup 2011.

Proto jsme také předpokládali větší

účast nežli v předcházejících letech, avšak skutečnost překonala veškeré naše odhady a na startu bylo téměř 550 závodníků ve 32 kategoriích, včetně 23 závodníků z Vysokého nad Jizerou. Za zmínku stojí i skutečnost, že na parkovišti v ten den stálo přibližně 250 aut.

Letos nikdo z domácích závodníků na první místo nedosáhl ale „na bedně“ se umístila N. Martínková 2. místo, T. Seidl a J. Šikola obsadili 3. místo a do desítky se ještě vešlo hned několik našich závodníků, kteří obsadili ve svých kategoriích: 4. místa: L. Burgermeisterová, E. Seidlová a V. Šlauf, 6. místo N. Šikolová, 7. místo M. Šlaufová, 8. místo M. Čivrný, 9. místo N. Peterková a 10. místo M. Šikola a E. Starostová.

Seriál dále pokračoval v neděli v Harrachově, kde již našich šest závodníků vystoupilo na stupně vítězů: 1. místo: T. Seidl a E. Seidlová, 2. místo N. Martínková, M. Čivrný, J. Šikola a M. Šlaufová.

Podzimní seriál pokračoval o týden později ve Studenci a Semilech a v dalším termínu v Jilemnici a Jablonci nad Nisou a i z těchto závodů si naši závodníci odvázejí hodnotná umístění „na bedně“, jak se mezi sportovci říká stupňům vítězů.

Za Ski klub Zdeněk Seidl

Letní sezóna v sokolovně

Prázdniny v sokolovně, vždy již více jak deset let zahajuje Taneční škola z Jablonce nad Nisou. Jsou zde 14 dní a mohli jste je vidět i při veřejném vystoupení na náměstí. Na tuto skupinu navazuje skupina P. Macháčka

Kick boxu, kteří v sokolovně sice nebydlí, ale dvakrát denně trénují na velkém sále. Další akcí zde byli fotbalisté SK Dolany, kteří vedle ubytování využívali fotbalové hřiště s travnatou plochou a asfaltové hřiště u sokolovny. Začátkem srpna zde byl oddíl MG TJ Vodní stavby Praha – P. Plíhalová. V dalším týdnu zde byl oddíl MG SK Stodůlky Praha, který vede Š. Panská a tohoto soustředění se zúčastnily také gymnastky našeho oddílu MG. Současně s touto akcí na volejbalových kurtech probíhalo soustředění 50 volejbalistek Olympu Praha. V dalším

týdnu na fotbalovém hřišti probíhalo soustředění pro Vysoké v neobvyklém sportu – Lakros, LC Slavie Praha a letní sezónu tradičně zakončili judisté JUDO Klubu Liberec.

Část účastníků u nás pouze sportuje, ale ubytované skupiny k ranním rozcvičkám využívají nově zbudované asfaltové víceúčelové hřiště.

Za TJ Vysoké nad Jiz. Zdeněk Seidl

Vysocký volejbal

V neděli 14. srpna se podařilo v rámci 58. ročníku Dřevěnického turnaje mužům z vysockého volejbalového týmu dosáhnout na výbornou 3. příčku ve volné soutěži z 21 startujících druž-

stev. Podařilo se tak vylepšit nejlepší umístění z roku 2007, kdy muži skončili čtvrtí. Na své pouti turnajem dokázali porazit družstva z celé republiky např. ze Zruče nad Sázavou, Valašského Meziříčí a další, nestačili pouze na domácí Dřevěnice (družstvo hrající II. ligu) a Bílou Třemešnou. Týden nato se muži zúčastnili kvalitně obsazeného turnaje v Rokytnici nad Jizerou (hráli zde i extraligoví hráči z Příbrami nebo Benátek nad Jizerou) a obsadili 4. místo.

Tyto úspěchy by tak mohli pomoci v nadcházející sezóně, která bude již pátou v Krajském přeboru 1. třídy Libereckého kraje. Všechny příznivce vysokého volejbalu proto zveme na domácí utkání, která jsou v následujícím rozpisu zvýrazněna tučně.

Krajský přebor 1. třídy – rozpis sezóny 2011/2012

15. 10. 2011 TJ Vysoké nad Jizerou – TJ Rumburk

22. 10. 2011 TJ Turnov C – TJ Vysoké nad Jizerou

29. 10. 2011 TJ Vysoké nad Jizerou – TJ Jiskra Nový Bor

5. 11. 2011 TJ Turnov A – TJ Vysoké nad Jizerou

12. 11. 2011 TJ Vysoké nad Jizerou – TJ Sokol Mnichovo Hradiště

19. 11. 2011 TJ Spartak Smržovka – TJ Vysoké nad Jizerou

26. 11. 2011 volno

3. 12. 2011 TJ Vysoké nad Jizerou – TJ Sokol Tesla Stráž nad Nisou

10. 12. 2011 TJ Jiskra Tanvald – TJ Vysoké nad Jizerou

Za družstvo mužů J. Nechanický

KČT Vysoké nad Jiz. pořádal 16. – 18. 9. 2011 **výlet** do oblasti Jižních Čech, České Kanady a Žďárských vrchů. Za krásného počasí se této pěší akce zúčastnilo 18 osob. Na hradní věži hradu Choustník (foto), náměstí Telč.

Josef Jirouš

Krkonošský lyžařský běžecký ráj

Území Správy Krkonošského národního parku bude v nejbližší době v rámci systému jednotného značení vybaveno 19 venkovními informačními panely s mapami. Konkrétně to bude na následujících lyžařských běžeckých tratích:

Krkonošská magistrála

Přes Rovinku

Žalská

Přes Struhadla

Přes Plán

Lysečinská

Přes Štěpánku: Vysoké nad Jizerou – Tomášovy vrchy – Na Perličku – Vystřkov – Hvězda (+ odbočka na Bílou skálu, kříž) – Kořenov.

Vítkovice – Harrachov: Vítkovice, Aldrov – Rezek – Exkurzní cesta – Sedlo pod Dvoračkami – Dvoračky – Ručičky – Studenov – Pod Čertovou horou (+ napojení od lanovky Čertova

hora) – Na Kamlu – Malinová cesta – Na Mýtě.

Z TZ ze Svazku Krkonoše

CESTOVÁNÍ

Zážitky z Ukrajiny

1.část

Letošní prázdniny jsme se vypravili na neobvyklý výlet. Čtyři kluci na poznávací zájezd po Zakarpatské Ukrajině. Jednak na pozvání kamarádových známých, jednak jsme chtěli poznat východ, podívat se do části bývalého Československa a taky do lesů, postarat se sami o sebe. Navíc to pro nás bylo relativně levné, protože 1 hřivna jsou 2 Kč. Ukrajinci berou 2000 měsíčně a pro ně je tam drahé. Kupují si vodku a chleba. Ostatní mají, hlavně na vesnici je výhodou, že si všechno vypěstují.

Vyjížděli jsme z Brna přes Bratislavu a Budapešť. Jsou tam lepší silnice, rovina a je to rychlejší. Jeli jsme s cestovkou, která nám zajistila dopravu a na zpáteční cestě nás zase naloží. Cestou jsme v autobuse potkali Ukrajince Juru, který tady pracuje ve Škodovce Kvasiny jako svářeč a jede na dovolenou domů.

Na hranicích nastaly problémy. Na seznamech pasažerů musí být zvlášť čeští a ukrajinští občané. Čtyři hodiny se čekalo jen proto, že Jura byl na seznamu Čechů. Ukrajinští celníci chtějí úplatky a tak dělají potíže. Samozřejmě, že musíte mít pasy.

Vysadili nás v Mukačevu. Došli jsme si na jídlo. Měli jsme strašně dobrý boršč. Číšník uměl perfektně

anglicky – poradil nám, na cokoliv jsme se ho ptali. Ubytovali jsme se ve čtyřhvězdičkovém hotelu v jednolůžkovém pokoji. Pro všechny to stálo 600 Kč – spali jsme na karimatkách ve spacáku. Vezli jsme si dolary, kvůli výhodnějšímu kurzu. Potřebovali jsme proměnit peníze. Pouliční prodejci mají stejný kurz jako banky a mění i taxikáři. Pomohl nám Jura. První večer jsme si šli užít do nejlepší restaurace. Dali jsme si nezbytnou vodku a perfektní jídlo. Seznámili jsme se s barmany a následně se domluvili, že spolu, až skončí, půjdeme na pivo, oni nás poslali čekat

ven, jelikož dělali inventuru. Venku jsme potkali kluka vydávajícího se za Itala. Uměl anglicky – navazoval kontakt. Za chvilku přišli ti barmani a rychle nás o něj odvedli. Byl to totiž mužský prostitut. Jezdili jsme za hubičku taxíkem. Zbytek večera jsme trávili na diskotéce. Bylo tam 70% děvčat, ale pěkných. Na diskotéce mezi sebe místní lidé nepustí cizince. Rychle jsme poznali, že nejsme vítáni, tak jsme šli

testovat vodku do okolních barů. První večer ve

společnosti vodky jsme nezvládli a vstávali o čtyři hodiny později, než jsme měli zaplacený hotel, ale dopláčet jsme nemuseli. *Vojtěch Regál*

Co můžete vidět v lese

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Svatby

Pavel Kučera z Vysokého nad Jizerou a **Lenka Lubiková** z Jablonce nad Jizerou uzavřeli manželství dne 2. září 2011.

Dne 23. září 2011 se vzali na radnici **Jaromír Fait** a **Leona Someraurová**, oba Vysoké nad Jizerou.

Zlatou svatbu oslavili

2. září 2011
vysočtí manželé

Luděk a Věra PETRUŠKOVI.

Blahopřejeme!

foto Iva Havelková

Životní jubilea Vysoké nad Jizerou

Jiří Strejček 77 let
Kristina Bartoničková 78 let
Alžběta Poláková 81 let
Zdeňka Živnová 82 let

Jiřina Janoušková 85 let
Štefania Sajdllová 86 let
Ivan Tišnovský 72 let
Jiří Berka 73 let
Josef Vedral 74 let
Věra Petrušková 74 let
Jaroslav Kučera 76 let
Marie Šírová 79 let
Věra Metelková 79 let
Hana Strnádková 79 let
Miroslav Kučera 80 let

Stará Ves

Helena Dolenská 72 let

Sklenařice

Irena Kristanová 73 let

Hodně zdraví!

Úmrtí

Dne 28. 6. 2011 zemřel pan **Bohumír Hajný** t. č. DD Rokytnice nad Jizerou ve věku 93 let.

Dne 5. srpna 2011 zemřela ve věku 98 let nejstarší občanka paní **Ludmila Habová** ze Sklenařic.

Dne 13. 8. 2011 zemřel pan **František Kubečka** (DPS) ve věku 74 let t. č. DD Rokytnice nad Jizerou

Dne 2. září 2011 zemřela v Lomnici nad Popelkou dcera vysokého obchodníka, sokola a lyžce, paní **Bohumila Opočenská** roz. Jandová, z Jesenného, ve věku nedožitých 88 let.

*Všem pozůstalým vyjadřujeme
upřímnou soustrast.*

ING. JIŘÍ MATOUŠ

PROJEKTOVÁNÍ POZEMNÍCH STAVEB

TEL.: +420 777 893239

E-MAIL: JIRI-MATOUS@SEZNAM.CZ

foto mlj

*Pohled na Vysoké
přes vonnou lagu-
nu od lavičky na
Barešáku*

foto VB

4. 9. 2011

*Pálení knih za
hřištěm*

foto Veronika Havelková

*Nigrinova cesta
jako po projetí
tankem*

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník XLIV-9-10/2011,
redakce: Ivana Řehořová, ikonky Eliška Bochová,
Maruška Karbanová a Ivanka Marková,
náklad 450 ks, cena 12 Kč, příspěvky zasílejte do městské knihovny
nejlépe přílohou na vetrnik@vysokenadjizerou.cz,
tel: 481 540 278, vytiskl a sponzoruje H&H Servis 2011.